

Posudek vedoucí diplomové práce Lindy Urbancové *Poezie prázdná a tichá ve sbírce Černí poslové Césara Valleja*

Peruánek César Vallejo patří k předním tvůrcům hispánské avantgardy a je vůbec jedním z největších hispanoamerických básníků. Vrcholem jeho díla je sbírka *Trilce*, ovšem již v prvotině *Černí poslové* (20. léta 20. stol.) nalézáme stěžejní prvky jeho poezie: bohatý a neotřelý jazyk a téma lidské bolesti a utrpení.

Linda Urbancová si právě Vallejovu první sbírku vybrala jako téma diplomové práce. Je to volba přirozeně vyplývající ze studentčina zaujetí pro hispanoamerickou poezii (L. Urbancová se i v několika seminárních pracích věnovala básnické tvorbě a ta je rovněž náplní jejího projektu pro přijímací zkoušky do doktorského studia).

Předložená práce nás od prvního momentu přesvědčuje o autorčině hlubokém zájmu o zpracovávané téma a citu pro četbu poezie a její interpretaci. Toto nadšení prochází celým textem a přispívá ke svěžímu tónu práce.

Autorka chce nejprve zasadit dílo do kontextu Vallejova života a uměleckého ovzduší a směřování počátku 20. století. Je chvályhodné, že tuto obvyklou strukturu nepojímá jako výčet faktografických údajů ve stylu „život a dílo“; místo toho vybírá momenty, které jsou klíčové nejen z ohledem na životní dráhu, ale především v tvůrčí oblasti: míšenecký původ a peruánská *sierra*, literární a politické počátky v Trujillu, cize a nevládně působící Lima (epitet *deštivá* zvolen výborně jako esence záporných atributů), chudoba v Paříži...; první lásky, matčina smrt, míšeneckví pociťované jako určité stigma, pocit osamělosti a bolesti.

Neméně zajímavá je kapitola věnovaná literárnímu kontextu; Lindě Urbancové se podařilo vystihnout souvislost Vallejovy tvorby s hispanoamerickým modernismem. Ačkoliv se jedná o téma velmi obsáhlé a samotný modernismus je obdobím synkretickým a obtížně definovatelným, autorka se soustřeďuje na podstatné momenty a vyzdvihuje tvůrčí svobodu, kterou modernismus hlásal, a chápání poezie jako prostoru „ve kterém básník hledá odpovědi na otázky života smrti, bolesti a utrpení“ (22). Organicky pak pokračuje k vlastnímu Vallejovu stylu: klade důraz na význam indiánského světa (zvyky andských komunit, oslavy, samota...) a na souběžnou silnou přítomnost křesťanství a jeho symboliky – klíčovou roli hraje Kristus jako symbol lidskosti, bolesti a utrpení.

Stěžejní část diplomové práce představuje samotná analýza básní ze sbírky *Černí poslové*. Linda Urbancová nabízí čtenáři jak původní, španělský text, tak český překlad – a to vlastní (důvod vysvětluje v pozn. pod čarou č. 11). Je to jistě hodné obdivu, již vzhledem k mnohvrstevnatosti a symboličnosti Vallejovy poezie; v případě potřeby vytváří i české neologismy, které by přiblížily Vallejovy básnické metody. A autorka si v několika případech všimá i různých verzí téže básně – to jí umožňuje mapovat básníkův vývoj a práci s textem.

Linda Urbancová soustřeďuje pojetí Vallejovy rané poezie kolem konceptů prázdnoty, ticha a samoty sirotka. Opírá se o zásadní tituly sekundární literatury, ale doplňuje čerpané informace o vlastní pohled podložený hojnými citacemi z básní. Jednotlivé skladby se navíc snaží propojit skrze témata a motivy.

Autorčinou zaujetí tématem a hluboké ponoření do Vallejovy poezie je bohužel občas narušováno pravopisnými chybami (např. otázky...natrápili, s. 17) a špatnou interpunkcí. Také chybí upřesnění, že fráze uvedené v textu kurzívou jsou citacemi z Vallejových básní.

Přes tyto nedostatky, které by odstranila pečlivější redakční práce, považuji diplomovou práci Lindy Urbancové za velmi zdařilou. Autorka prokázala, že je schopna napsat kvalitní odborný text, který přesahuje pouhou syntézu dostupných názorů a nabízí vlastní pohled na básnickou tvorbu. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

11. 6. 2019

Mgr. Dora Poláková, Ph. D.